

Пувна̀хж: грѣмъ, грѣскавица!
 Минна̀хж — пакъ е ясно.

По весели долинитѣ,
 Въздуха и гората,
 Въвъ небесата синитѣ
 Усмихва се джгата.

Мжгли, които плъзнете
 Въ душа ми, кат' въ провала,
 Вий нѣма да се прѣснете
 Отъ молний, ни отъ хала.

Вий вѣчно тамъ се мръщите,
 Чумерите, пластите;
 Въ сълзи се не обръщате,
 Въвъ клетви не бухтите.

И вечъ луча — небесната —
 Тозъ мракъ не озарява,
 Джгата благовѣстната
 Тамъ вечъ се не явява.

1884.

XII.

НЕ СЪМЪ БОРЕЦЪ.

Не съмъ борецъ, не съмъ герой прославенъ;
 Но никога покорно неплъзахъ,
 За прошка не молихъ се въ бой неравенъ
 И падналии противникъ не тъпкахъ.

Не съмъ поетъ възлюбленъ на тълпата.
 Азъ идолъ не ставахъ, и не имахъ,
 Азъ не лѣстихъ на глупостята, разврата,
 Гнѣвътъ имъ и вѣнцитѣ имъ прѣзряхъ.